

25 Januari 1956.

No. 12.645.

Fw

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te 's-Gravenhage van 13 Juni 1955 betreffende den hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1950;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien een aanslag in de inkomstenbelasting voor het bovenvermelde jaar werd opgelegd naar een zuiver inkomen van f 10.000,-, zonder dat daarbij werd rekening gehouden met op hem drukkende buitengewone lasten, tegen dien aanslag bezwaar heeft gemaakt bij den Inspecteur, doch tevergeefs, waarna hij zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, onder aanvoering, dat zijn inkomen, blijkens de door hem gehouden boekhouding, slechts f 6542,90 bedraagt, terwijl de Inspecteur ten onrechte geen rekening heeft gehouden met buitengewone lasten ter grootte van f 742,-;

Overwegende dat de Raad van Beroep, na het standpunt van den Inspecteur te hebben weergegeven, waaruit blijkt, dat deze belanghebbendes boekhouding geen betrouwbaren grondslag ter bepaling van het inkomen heeft geoordeeld, weshalve hij dat inkomen door schatting heeft vastgesteld, heeft overwogen:

“4. dat belanghebbende ter zitting van de Raad van 11 Februari 1955 onderscheidene beweringen van de Inspecteur met betrekking tot in de boekhouding van belanghebbende voorkomende onjuistheden en onvolledigheden heeft weersproken, hetgeen de Raad aanleiding heeft gegeven alsnog een onderzoek te doen instellen in die boekhouding en te dier zake aan de Raad rapport uit te brengen met betrekking tot de deugdelijkheid dier boekhouding en omtrent al hetgeen bij dat onderzoek mocht blijken ter zake van belang te zijn;

5. dat dienvolgens onder datum van 1 April 1955 door de accountantsdienst te Y een omvangrijk rapport is uitgebracht, waarvan de inhoud als hier overgenomen en ingelast is te beschouwen;

6. dat een afschrift van bedoeld rapport aan belanghebbende op 11 Mei 1955 is toegezonden, waarbij hem de gelegenheid werd gegeven zijnerzijds mogelijke opmerkingen ter zake van dat rapport ter kennis van de Raad te brengen binnen een termijn van vier weken, van welke gelegenheid belanghebbende gebruik heeft gemaakt, immers hij een op 9 Juni bij de Raad ingekomen nader verweerschrift heeft ingezonden;

7. dat uit voormeld rapport onafwijsbaar voortvloeit, dat die boekhouding dermate ondeugdelijk en onbetrouwbaar is, dat zij in het geheel niet kan dienen als basis voor de berekening van belanghebbendes inkomen;

8. dat dus met algehele terzijdestelling dier boekhouding bedoeld inkomen langs geen andere weg valt te bepalen dan bij wege van schatting;

9. dat de Raad voor wat die schatting aangaat zich verenigt met het cijfer van de Inspecteur ad f 10.000,- in aanmerking genomen de aard van zijn uit die boekhouding blijkende cliëntèle en de omstandigheid, dat hij behalve als belastingconsulent nog optreedt als administrateur en voorts nog onderscheidene andere werkzaamheden verricht als het verlenen van bemiddeling bij huizentransacties;

10. dat in verband met het voor-overwogene belanghebbendes grief ten aanzien van zijn buitengewone lasten geen behandeling meer behoeft;

11. dat toch, gesteld zelfs dat alle door hem als buitengewone lasten opgevoerde posten tot de betreffende bedragen op zichzelf als zodanig waren te aanvaarden dan nog het door belanghebbende vermelde bedrag daarvan in zijn beroepschrift gesteld op totaal f 742,- niet bij het opleggen van de aanslag in aanmerking komt, wijl dat totaal niet de wettelijk vastgestelde minimum-limiet bereiken zou;"

Overwegende dat de Raad op die gronden de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd;

Overwegende dat belanghebbende twee middelen van cassatie heeft voorgedragen, welke op het volgende neerkomen:

I. Door te overwegen gelijk de Raad van Beroep heeft gedaan in de vierde tot en met da negende overweging van de uitspraak heeft de Raad de artikelen 4, 5, 13, 14, 15,

24 en 57 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 en de artikelen 70, 74, 75, 77, 79 en 80 van de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 geschonden of verkeerd toegepast, doordien

- a) het zuiver inkomen van belanghebbende niet kan zijn beïnvloed door de wijze van boekhouding, met name het boeken van posten per saldo zonder de daarbij behorende specificatiën, meer speciaal in het - in het rapport van den accountantsdienst als in de overweging van den Raad, overgenomen - bedoelde kasboek, temeer nu ook blijkens laatstgemeld rapport dat kasboek aan belanghebbende ook niet voor zijn aangifte ten grondslag heeft gediend;
- b) voor de vaststelling van het zuiver inkomen van belanghebbende niet alleen tot grondslag mocht dienen (en ook bij zijn aangifte niet tot grondslag heeft gediend) het in het - in de overwegingen van den Raad overgenomen - voormelde rapport bedoelde kasboek, doch ook andere schriftelijke bescheiden - welke geacht moeten worden mede de boekhouding te vormen - en feiten, hebbende belanghebbende bij zijn nader verweerschrift op bedoeld rapport ook een bewijsaanbod gedaan;
- c) in verband met het hiervoren sub a) en b) gestelde de Raad ten onrechte overwoog, dat belanghebbendes inkomen langs geen anderen weg dan bijwege van schatting valt te bepalen, en zich verenigde met het cijfer van den Inspecteur ad f 10.000,-, daarbij in aanmerking nemende cliëntèle van belanghebbende naar haar aard, welke cliëntèle wel uit de boekhouding van belanghebbende blijkt, gelijk de Raad overweegt;

II. Door te overwegen als aangegeven in de tiende en de elfde overweging van de uitspraak heeft de Raad van Beroep behalve de in het eerste middel vermelde artikelen nog artikel 51 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 geschonden of verkeerd toegepast, doordien de Raad in verband met het hiervoren gestelde ten onrechte in verband met het zuivere inkomen van belanghebbende oordeelde, dat de wettelijk vastgestelde minimum-limiet niet zou zijn bereikt, hebbende belanghebbende bij zijn nader verweerschrift als vorenbedoeld 4 bewijsstukken overgelegd;

Overwegende omtrent het eerste middel:

dat de Raad van Beroep belanghebbendes boekhouding in haar geheel heeft terzijde gesteld, wijl die boekhouding dermate ondeugdelijk en onbetrouwbaar is, dat zij niet kan dienen als basis voor de berekening van belanghebbendes inkomen;

dat de Raad deze beslissing heeft mogen nemen op grond van den - in de uitspraak overgenomen - inhoud van het rapport van den Rijksaccountantsdienst van 1 April 1955;

dat de Raad, nu hem bij gebreke van een behoorlijke boekhouding geen gegevens ten dienste stonden, aan de hand waarvan belanghebbendes inkomen nauwkeurig kon worden berekend, dat inkomen door middel van een schatting heeft mogen vaststellen;

dat het den Raad daarbij vrij stond aandacht te schenken aan den aard van belanghebbendes cliëntèle, zoals deze uit zijn boekhouding bleek;

dat de Raad niet verplicht was op het door belanghebbende bij het in de uitspraak bedoelde nadere verweerschrift gedane bewijsaanbod in te gaan;

dat het middel derhalve geen doel treft;

Overwegende aangaande het tweede middel:

dat de Raad van Beroep belanghebbendes zuiver inkomen, belast met toepassing van tariefgroep II van de tabel, heeft vastgesteld op f 10.000,-;

dat de Raad, hiervan uitgaande, terecht heeft beslist, dat belanghebbendes grief, dat bij den aanslag geen rekening is gehouden met op hem drukkende buitengewone lasten ten bedrage van f 742 geen behandeling behoeft, aangezien dit bedrag blijft in het vierde lid van artikel 51 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 - zoals dit lid destijds luidde - gestelde grens;

dat derhalve ook dit middel faalt;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Dubois, van Rijn van Alkemade, van der Loos en Houwing, Raden, en door den Vice-President voornoemd uitgesproken ter Raadkamer van den vijf en twintigsten Januari 1900 zes en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels